

ปรบมือแต่

ฮัคกี้ ไอเคิลมานน์

ผู้คืนชีวิตดนตรีเพลงบรรเลงในเมืองไทยด้วยลีลาปลายนิ้วบนเส้นเสียงกีตาร์คลาสสิก

เรื่อง: นฤมล วรรณภิรมย์

นี้บย้อนเวลาให้หลังจากนี้ไป 16 ปี เมื่อพูดถึงเพลงบรรเลงในเมืองไทยโดยเฉพาะเป็นเพลงคลาสสิกด้วยแล้ว น้อยคนนักที่จะรู้จักและซาบซึ้งถึงความไพเราะของมัน นอกจากผู้ที่มีฐานะอันจะกินนิยมสร้างรสนิยมเลิศหรูให้กับตนเอง ทั้งนี้เพราะมีความเชื่ออยู่อย่างหนึ่งว่าเพลงที่บรรเลงด้วยลีลาและเสียงดนตรีที่คลาสสิกจะเป็นที่นิยมและได้รับการต้อนรับจากกลุ่มผู้มีฐานะค่อนข้างจะมีสตังค์

แต่สำหรับปีนี้ พ.ศ.นี้ และ ณ เวลานี้ คนไทยส่วนใหญ่รู้จักและคุ้นเคยกับเพลงคลาสสิกมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเอ่ยชื่อ ฮัคกี้ ไอเคิลมานน์ นักบรรเลงเพลงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกชาวเยอรมัน ผู้เข้ามาบุกเบิกปลุกดนตรีคลาสสิกให้มีชีวิตกลายเป็นที่รู้จักในกลุ่มคนทุกชนชั้น และทุกภาคในประเทศไทย

เมื่อนับเวลาความก้าวหน้าตามกระแสความนิยมดนตรีคลาสสิกในประเทศไทย ฮัคกี้ ใช้เวลาสร้างสมความประทับใจด้วยบทเพลงกีตาร์คลาสสิกของเขาประมาณ 16 ปี เมื่อเทียบกับผลสำเร็จที่ได้มาในทุกวันนี้ เขาประสบความสำเร็จจริงๆ เพราะมีชื่อแต่ในประเทศไทยเท่านั้นที่รู้จักฮัคกี้ แต่ยังมีหมายรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านทั่วโลกในทุกทวีป อาทิ ยุโรป เอเชีย ตะวันออกกลาง แอฟริกา อเมริกาใต้ และออสเตรเลีย

กับการเดินทางที่ยาวนานไม่มีวันสิ้นสุดสำหรับฮัคกี้ ไอเคิลมานน์ เขาเริ่มต้นการเดินทางไปทั่วโลกตั้งแต่สมัยที่ยังเป็นนักศึกษาปริญญาโททางด้านดนตรีที่ the State Academy of Music and Drama ในเมือง Stuttgart ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่นั้น ความเก่งกาจและมีฝีมือในการเป็นนักดนตรีบรรเลงเพลงเดี่ยวและการแสดงดนตรีเป็นคู่หรือเรียกว่า “Duet” กับวง Ensemble for New Music ซึ่งเป็นวงดนตรีที่มีชื่อเสียงในเมือง Stuttgart โดยการใชกีตาร์เพียงตัวเดียวในการแสดง เขาสามารถทำให้คนทั่วโลกรับรู้และสัมผัสตัวตนของดนตรีคลาสสิกพร้อมกับภาพสะท้อนของตัวเองเองได้เด่นชัดขึ้น หลังจากนั้นการเดินทางก็เริ่มต้นอย่างจริงจัง เขานำเสียงเพลงและเสียงดนตรีเป็นของขวัญของฝากที่เยี่ยมยอด ซึ่งไม่ว่าจะเป็นใครที่ไหนประเทศอะไรยินดีต้อนรับคอนเสิร์ตและงานเทศกาลทางดนตรีต่างๆ ที่เขาจัดและแสดงอย่างไม่มีใครปฏิเสธได้

ฮัคกี้กับกีตาร์คู่ใจราคาเรือนแสน

ความเป็นกันเองในขณะสัมภาษณ์

มาดมั่น หนักแน่น และจริงจัง

จากพรสวรรค์ที่เริ่มปรากฏมาตั้งแต่วัยเด็กอายุ 13 ปี ก็ดาร์เป็นเครื่องดนตรีชิ้นที่สองซึ่งถูกเบี่ยงเบนความสนใจมาจากการเป่าทรัมเป็ตเมื่ออายุ 7 ปี และกลายเป็นเครื่องดนตรีคู่กายคู่ใจซัคก็มาโดยตลอด เขาทุ่มเทอย่างมาก จนกระทั่งในปัจจุบันแม้ซัคก็ จะได้รับการยอมรับจากนักกีตาร์ชั้นนำหลายท่านในเมืองไทยว่าเป็นระดับปรมาจารย์ แต่เขาก็ตกลงกล่าวว่า “การเรียนก็ดาร์สำหรับซัคก็ จะต้องเรียนไปตลอดทั้งชีวิต เพราะการเล่นกีตาร์จะไม่หยุดอยู่กับที่ จะมีการพัฒนาและเทคนิคใหม่ๆ อยู่เรื่อย”

สำหรับบุคลิกภายนอกซึ่งเป็นชาวต่างชาติ ถ้ามองดูภาพรวมซัคก็ก็ยังคงเหมือนกับศิลปินชาวต่างชาติท่านอื่นๆ ที่หลงใหลในท่วงทำนองของลีลาและจังหวะดนตรีตะวันออกโดยเฉพาะประเทศไทย เพราะนอกจากการมีเสียงความไพเราะของดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์แล้ว ยังมีอะไรอีกมากมายที่เป็นเสน่ห์ชวนให้ชาวต่างประเทศหลายท่านด้วยกันถึงกับลงทุนลงแรงศึกษาดนตรีไทยอย่างลึกซึ้งจนถึงขั้นการเป็นศิลปินระดับปรมาจารย์เลยทีเดียว อาทิ อาจารย์บรูซ แกสตัน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี หรือแม้กระทั่งศิลปินเพื่อชีวิตเพื่อสังคมอย่าง ทอดด์ ทองดี ฯลฯ

ซัคก็ ไอเคิลมานน์ เริ่มเข้ามาอยู่ในเมืองไทยเมื่อปี ค.ศ. 1981 โดยเป็นอาจารย์ในโครงการแลกเปลี่ยนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สอนคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาดนตรี และเป็นอาจารย์สอนดนตรีอยู่ที่ St Celia Academy of Music ที่กรุงเทพฯ หรือศศิธิยะ ซึ่งในช่วงนั้นเป็นโรงเรียนสอนการดนตรีที่มีชื่อเสียงมาก แต่ปัจจุบันได้หยุดสอนไปแล้ว เนื่องจากตัวซัคก็เองไม่มีเวลาพอ เพราะต้องออกเดินทางเพื่อแสดงคอนเสิร์ตตามประเทศต่างๆ เกือบทุกอาทิตย์ โดยร่วมกับทางสถานทูตเยอรมัน ในโครงการ Cultural Exchange Programme ซึ่งเป็นโครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่รัฐบาลเยอรมันมีให้กับหลายประเทศ ดังนั้นซัคก็จึงมีลักษณะคล้ายๆ ทูต ซึ่งเป็นผู้ที่เชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ แต่แตกต่างคือสิ่งที่เขานำไปคือเสียงเพลง เป็นเสียงเพลงแห่งเสรีภาพ เป็นเสียงเพลงที่ฟังแล้วดูจืดจางมีมนต์ขลังมีพลังสะกดใจให้ผู้ฟังหลงใหล เป็นเสียงเพลงที่นำมาซึ่งการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ในขณะเดียวกันซัคก็ทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอด คือทอดถ่ายบทเพลงจากตะวันตกให้คนตะวันออกได้รับรู้ และจากตะวันออกสู่ความรู้ของตะวันตก เชื่อมซีกโลกทั้งสองเข้าหากันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเป็นบทเพลงของคนทุกคนชั้นทุกสังคม ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่

ช่วงชีวิตที่ใช้เวลาอยู่ในเมืองไทยซัคก็ได้ร่วมงานกับศิลปินไทยหลายท่าน โดยเหตุที่เกิดเริ่มแรกในการสนใจที่จะทำเทปดนตรีบรรเลงจากกีตาร์คลาสสิกคือเหตุบังเอิญเขาไปได้อินคุณอัสนี่นั่งเล่นเพลงสาวตางาม ตนเองจึงรู้สึกชอบในจังหวะและท่วงทำนองของเพลงจึงมีความคิดที่จะนำเพลงไทยมาทำเป็นเพลงบรรเลงด้วยกีตาร์คลาสสิก โดยมี อัสนี่ อาจารย์ตัญ ชันตระกูล อาจารย์บรูซ แกสตัน และอีกหลายท่านช่วยกันแต่งทำนองและลีลาขึ้นมาใหม่ ซึ่งมีผลงานเป็นเทปเพลงชุดแรกคือ “คืนหนึ่ง” ซึ่งเป็นเพลงพระราชนิพนธ์ บรรเลงด้วยกีตาร์คลาสสิก ได้รับการตอบรับจากนักฟังเพลงชาวไทยอย่างล้นหลามและเกินคาดมียอดขายสูงสุด ด้วยเทคนิคการบุกเบิกตลาดเพลงบรรเลงกีตาร์คลาสสิกให้เป็นที่ยอมรับ จึงเริ่มจากบทเพลงพระราชนิพนธ์ ซึ่งเป็นบทเพลงที่ประชาชนชาวไทยทุกคนรู้จัก แต่อาจจะเป็นท่วงทำนองใหม่พริ้วไหว ไพเราะลึกซึ้งด้วยลีลาปลายนิ้วบนเส้นเสียงกีตาร์คลาสสิกของซัคก็

นอกจากนี้ยังมีบทเพลงที่สื่อถึงความสนใจภาษาถิ่นทางภาคอีสานของซัคก็ด้วยเทปเพลงชุดกัมก้า กัมก้า ซึ่งอัสนี่ โชติกุลตั้งชื่อให้ ต่อมาเป็นท่วงทำนองชุดที่ 1 และ 2 และ with Love

from Asia... ซึ่งได้รับการตอบรับจากบรรดาแฟนเพลงคลาสสิกในเมืองไทยอย่างหนาแน่นเช่นกัน

กับการแสดงคอนเสิร์ตที่ตนเป็นศิลปินเองซั้ก็ทำได้อย่างสมบูรณ์แบบ และเสียงก็ตำร์คลาสสิกของเขาก็มีพลังมากเท่าๆ กับความตั้งใจในการทำผลงานแต่ละชุดออกมา

แต่ซั้ก็มิได้มีความสามารถเพียงการหยิบก็ตำร์ขึ้นมาบรรเลงเพลงเท่านั้น เขาเป็นคนสนใจในหลายๆ เรื่อง และสามารถทำให้มีผลงานออกมาดีไม่แพ้การเล่นก็ตำร์เช่นกัน เพราะนอกจากงานทางด้านดนตรีแล้ว เขายังเป็นครูสอนดนตรีทางโทรทัศน์ในรายการฝึ้งน้อยเมื่อหลายปีก่อน หลากๆ ท่านคงจำกันได้ และในส่วนตัวแล้วซั้ก็สนใจเรื่องการรักษาร่างกายแบบคนจีน คือการรักษาด้วยการฝึ้งเข็ม ซึ่งมีความเชี่ยวชาญและชำนาญมากทีเดียว และสุดท้ายกับผลงานการเป็นผู้อยู่เบื้องหลังในการจัดงานแสดงดนตรีใหญ่ๆ ต่างๆ มากมาย กับตำแหน่ง Artist Director อาทิ Bangkok Thailand Guitar Festival, The Bangkok Guitar Duet 1995, Seris Classical Music Fiesta 1995 และ 15 years in Muang Thai Concert ฯลฯ

ซั้ก็เคยร่วมแสดงคอนเสิร์ตกับศิลปินมากมายหลายท่านด้วยกัน เช่น อัลลี และวสันต์ โชติกุล ในชุดฝึ้งซีโรยหน้า เรวัตี พุทธิพันธ์ ธงไชย แมคอินไตย์ จูติมา สุตสุนทร รวีวรรณ จินดา หรือจะเป็นหงา คาราวาน แอ๊ด คาราบาว และบัตเตอร์ฟลาย

ทุกครั้งซั้ก็จะแสดงอย่างเต็มที่ “เพลงคลาสสิกจะกลายเป็นเพลงที่ฟังได้ทุกคน ทุกคนที่รักดนตรีจะฟังได้ แม้จะอยู่ข้างถนนก็สามารถบรรเลงก็ตำร์คลาสสิกได้เหมือนกัน”

จากประสบการณ์ที่สะสมและเติบโตมาพร้อมๆ กับความสำเร็จ ในฐานะผู้ฟื้นฟูชีวิตบทเพลงคลาสสิกซึ่งบรรเลงด้วยก็ตำร์คลาสสิกในเมืองไทย กล่าวถึงรสนิยมในการฟังเพลงของเด็กไทยในปัจจุบันว่า “เพลงไทยในปัจจุบันส่วนมากจะก๊อปปีมาจากเพลงอื่นๆ เวลาร้องจะมีรูปแบบเหมือนกันหมด หน้าตาคนร้องก็เหมือนๆ กัน ผมอยากให้คนไทยกลับมาสนใจเพลงที่มีความเป็นตัวตนของตัวเอง เพลงที่มีเอกลักษณ์และท่วงทำนองที่ไม่ใช่เป็นเครื่องมือของตลาด เรามีเพลงไทย มีเครื่องดนตรีไทย มีวัฒนธรรมไทย ทำไมต้องเรียนแบบเขา ฟังได้แต่ต้องนำมาศึกษา” แม้ตนเองจะไม่ใช่คนไทยแต่ความรู้สึกนึกคิดกลับมียิ่งกว่าคนไทย “สุดท้าย” จึงขอปรบมือต้อนรับซั้ก็ โอเคิลมานน์ อีกครั้งในงาน Thailand Festival of the Arts by Volvo 1997 ในฐานะ Director ใหญ่หัวหน้างานพร้อมศิลปินจากประเทศต่างๆ มากมาย ซึ่งจะจัดขึ้นในปีหน้า แต่งานนี้ขออุบรายละเอียดไว้ก่อน ท่านผู้ใดที่สนใจและหลงใหลในบทเพลงบรรเลงก็ตำร์คลาสสิก งานนี้จึงไม่ควรพลาด

สัมผัสบทเพลงอมตะที่เรียงร้อยจากประสบการณ์ทั่วทุกมุมโลก จรรโลงจิตใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายใต้มนต์สะกดของเสียงก็ตำร์คลาสสิกขอต้อนรับผลงานอีกครั้ง ซึ่งรับรองว่างานนี้ต้องได้รับความประทับใจกลับบ้านอย่างแน่นอน

ภายในห้องทำงานส่วนตัว

แววตาและรอยยิ้มที่เป็นมิตรกับผู้คนทั่วโลก

